

Tako Zotin

Njerëzit kanë nevojë për njëri-tjetrin (Mateu 16:13–19)

Pasi Perëndia krijoi njeriun: Ai tha: «Nuk është mirë që njeriu të jetë vetëm» (Zanafilla 2:18). Vetmia është e tmerrshme.

Vetmia është përshkruar si problemi që influencën njerëzit më shumë se ndonjë gjë tjetër. Një psikiatër i shquar e quan atë «sëmundjen më të keqe të kohës». Dhe një psikiatër tjetër i njohur, para disa kohësh tha: «Nuk ka ndonjë sëmundje tjetër fizike që të jetë kaq problematike apo e përhapur».

Në jetë, të gjithë ne kemi nevojë për një «rreth¹ (njerëzish)» apo, siç mund ta quajmë ndryshe, grup mbështetës.

Kjo është e vërtetë madje edhe në jetën shpirtërore. Perëndia mund të kishte thënë: «Pasi bëhesh kristian duhet të mbijetosh vetë». Ai e dinte, sidoqoftë, që ne të gjithë kemi nevojë për ndihmën e Tij. Ky mësim na tregon premtimin e Jezusit për të krijuar grupin mbështetës që Perëndia na ka dhënë. Teksti ynë, Mateu 16:13–19, do të ilustron ndihmën që Perëndia na ofron.

Jezusi ishte afër fundit të misionit të Tij. Dhe shumë shpejt, të përdorim frazën nga Luka 9:51, Jezusi «vendosi prerazi të shkonte në Jeruzalem». Ishte një kohë e rëndësishme për Jezusin dhe dishepujt e Tij.

JU KENI NEVOJË PËR NJË NJËRI

Teksti fillon: «Pastaj Jezusi, mbasi arriti në krahinë e Çezaresë së Filipit» (v. 13a).

Në Palestinë ishin dy Çezarea. Njëra ishte në

bregun e detit Mesdhe dhe krahina tjetër e përmendur në tekstin tonë ishte në verilindje të Palestinës. Pak kohë pas lindjes së Jezusit, Herod Filipi (Luka 3:1), rindërtoi qytetin antik të Paneas dhe i dha emrin Çezarea Filipi, duke nderuar në këtë mënyrë Çezarin (perandorin aktual romak, Palestina në atë kohë ishte pjesë e perandorisë romake) dhe veten e tij. Një gjë e veçantë e qytetit ishte ndërtimi i tij mbi një shkëmb solid, një terracë gëlqerore në rrëzë të malit Hermon.

Jezusi udhëtoi për në Çezarea Filipi, për të shëruar dhe ndihmuar njerëzit, bashkë me dishepujt e tij. Ky ishte udhëtimi më i largët që Jezusi bëri në veri të vendit gjatë misionit të Tij në tokë.

Kur ata arritën në vend, Jezusi i provoi dishepujt e Tij. Provimet janë momente të frikshme për mësuesin dhe studentët. Mësuesi pyet veten: «A e shpjegova mirë mësimin»? Jezusi e filloi testimin duke pyetur: «Kush thonë njerëzit se jam unë, i Biri i Njeriut»? (v. 13b).

Dishepujt u përgjigjën: «Disa thonë Gjon Pagëzori; të tjerët, Elia; dhe disa të tjerë, Jeremia, ose një nga profetët» (v. 14). Njerëzit po debatnin për të gjetur se kush ishte Jezusi. Jezusi po bënte *veprat* e Mesisë, por Ai s'kishte ardhur ashtu siç njerëzit e prisnin. Pavarësisht, ata e dinin se Ai ishte i *veçantë*, kështu ata thanë se ishte Gjon Pagëzori, Elia, Jeremia, ose ndonjë profet tjetër.

Disa mendojnë se hebrenjtë thanë kështu sepse ata besonin në një teori të hershme për «transformimin e shpirtit». Herodi kishte hedhur idenë

se Jezusi ishte Gjoni i ngritur nga të vdekurit (Marku 6:14, 16). Gjithashtu, hebrenjtë kishin ide të çuditshme për rishfaqjen e Elias, e lidhur kjo me premtimin se Perëndia do të dërgonte Elinë të përgatiste rrugën për ardhjen e Mesisë (Malakai 4:4–6). Unë nuk e di nëse hebrenjtë besonin në ringjallje, por edhe nëse besonin, ajo teori ishte dhe është një teori e rreme. Bibla thotë: «Është caktuar që njerëzit të vdesin vetëm një herë [jo shumë herë], dhe më pas [vdekjes] vjen gjyqi [e jo një jetë e re në një trup tjetër në këtë botë]» (Hebrenjve 9:27).

Pavarësisht se disa besojnë që Jezusi mund të jetë një nga këta individë, identifikimi i Tij me këto personazhe të mëdhenj na tregon diçka për Jezusin. *Gjoni* ishte një njeri me *bindje* të forta dhe nuk hezitonte të fliste kundër çdo hipokrizie. Jezusi ekspozon hipokrizinë që kishin hebrenjtë. *Elia* ishte një njeri me *kurajo*, i cili i përballoi i vetëm forcat e së keqes. Jezusi u ballafaqua me mësuesit e mëdhenj fetarë të kohës së Tij. Në anën tjetër Jeremia ishte një njeri i dhembshur, i cili qau për njerëzit ashtu siç edhe Jezusi derdhi lot dhembjeje. Kur njerëzit vështronin Jezusin disa shikonin anën e Tij të fortë dhe të tjerët shikonin anën e Tij të butë.

Vetëm të pranosh se Jezusi ishte një njeri i madh, s'është gjithçka. Satani nuk shqetësohet kur ne mendojmë se Jezusi ishte i rëndësishëm, por shqetësohet kur ne e mendojmë Atë si Më të Madhin, si Birin e vetëm të Perëndisë.

Më pas Jezusi u bëri dishepujve pyetjen e dytë. Kjo pyetje ishte vendimtare! «Ai i tha atyre: “Por *ju*, kush thoni se jam Unë?”» (v. 15).

Nuk ka ndonjë pyetje tjetër më të rëndësishme për ndonjë njeri se kjo: «Kush thoni *ju* se Unë jam»? Pa iu përgjigjur kësaj pyetjeje në mënyrë korrekte ju kurrë s'do të keni ndihmën dhe mbështetjen që ju duhet për të përballuar jetën në këtë botë dhe në jetën e përjetshme.

Në qoftë se do të isha në vend të Jezusit do të isha në një farë mënyre në ankth. Unë do të mendoja: «Për gati tre vjet, fjalët e Mia, mrekullitë e Mia dhe jeta Ime u dedikuan mësimit të një të vërtete në mendjet e studentëve të Mi: të vërteten se kush jam Unë. A e kanë kuptuar ata këtë të vërtetë? Sa i suksesshëm kam qenë si mësues?»

Pjetri iu përgjigj pyetjes. Pjetri njihej si një njeri që flet haptaz dhe shpesh thoshte gjëra që

duhet t'i tërhiqte mbrapa. Për herë të parë Pjetri tha të vërtetën: «Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë» (v. 16)! «Krishti» do të thotë «i vajosuri». Në greqisht fjala përkthehet si «Mesia». Në kohët e Dhjatës së Vjetër, njerëzit vajosnin profetët, priftërinjtë dhe mbretërit-dhe Jezusi përfshihet në të tre kategoritë. «Biri i» do të thotë në Hebraisht «të kesh natyrën e». Kështu, «Biri i Perëndisë së gjallë» do të thotë «të kesh natyrën e Perëndisë vetë»!

Mbajini në mendje këto terma përshkruese. Ato ju tregojnë për Njeriun që keni nevojë të njihni. Përpara se të them më shumë për të, më lejoni të shpjegoj zëvendësimin që disa përpiqen të bëjnë.

«Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: “I bekuar qofsh ti, Simon, biri i Jonas”» (v. 17a). Më parë Jezusi kishte thënë se n.q.s. ndonjë njeri do ta pranonte Atë, atëhere Ai do ta pranonte atë njeri (Mateu 10:32), tani Jezusi po pranonte Pjetrin. Jezusi vazhdoi: «Sepse këtë nuk ta zbuloi as mishi as gjaku» (v. 17b). Pjetri nuk e kishte mësuar këtë të vërtetë nga ndonjë njeri. Zgjuarsia e tij njerëzore ishte e njëjtë me atë masave, që thoshin se Jezusi ishte Gjon Pagëzori, Elia, Jeremia, apo një nga profetët e tjerë. Por në të kundërt, Jezusi tha se Perëndia kishte qenë burimi i informimit për Pjetrin: «por Ati im që është në qiell» (v. 17c). Mendoni këtë pyetje: Si e mësoi Pjetri të vërtetën? A nuk e mësoi nga Jezusi? Jezusi ishte «nga Perëndia» (cf. Gjoni 8:28). Ai ishte hyjnor!

Jezusi shtoi:

Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time, dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. Dhe unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiellit; gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiell, dhe gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiell (vargjet 18, 19).

Pjetri u përgjigj i pari. Pra, ai duhet të përgjigjej përpara klasës. Ne nuk e mohojmë që Pjetri u nderua në mënyrë të veçantë.

E para, Jezusi formalisht e quajti atë «Pjeter». Të gjithë e njihnin atë përmes këtij emri. «Pjetër» do të thotë «shkëmb» (sipas tekstit origjinal grek). Jezusi po pohonte se Pjetri po zhvillohej nga një dishepull që «shkonte nga frynte era», në një dishepull që është «i patundur si një shkëmb».

Kjo nuk do të thotë se transformimi ishte i përfunduar. (Në kapitullin tjetër, Pjetrit përsëri i foli goja përpara mendjes duke sugjeruar tre tenda, një për Jezusin, një për Moisiun dhe të tretën për Elinë. Disa kapituluj më pas² ai e mohon Zotin.) Kjo do të thotë se ai po përparonte. Emri «Pjetër» ishte një pohim që tregonte se sa rrugë Pjetri kishte bërë për të arritur aty ku ishte dhe në të njëjtën kohë sa sa rrugë kishte për të bërë akoma.

E dyta, Jezusi i dha Pjetrit çelësat e mbretërisë. Çelësat janë simbole që shpesh shoqërohen me Pjetrin. (Në Bazilikën e Shën Pjetrit në Romë dhe në shumë vende të tjera, statuja të ndryshme tregojnë Pjetrin duke mbajtur çelësat.) Pjetrit i ishte dhënë privilegji i veçantë për të përdorur çelësat për të hapur derën e mbretërisë për hebrenjtë dhe johebrenjtë: hebrenjve në Veprat 2 dhe johebrenjve në Veprat 10. Me fjalë të tjera, Pjetrit i ishte dhënë nderi për të qenë i pari të predikonte kushtet e pranimit në mbretëri.

Çfarë është kuptimi i termave «lidhur» dhe «zgjidhur» përdorur nga Jezusi në vargun 19? Kjo tregon se kur Pjetri do të predikojë, ai do të ndihmohet nga frymëzimi hyjnor (Gjoni 14:26; 16:13). Pra, mesazhi i Pjetrit në fillim do të lidhet në qiell dhe më pas do të lidhet në tokë. Mesazhi nuk do të vijë nga Pjetri vetë, por nga Zoti.

Nuk ka dyshim se Pjetri ishte njeri shumë i veçantë. Gjithë listat e dymbëdhjetë apostujve fillojnë me emrin e Pjetrit. Ne kurrë s'duhet ta nënvlerësojmë atë. Në anën tjetër, ne s'duhet as ta mbivlerësojmë.

Theksi i Mateut 16:13–19 është te Jezusi Mesia-por disa veta e interpretojnë ndryshe këtë pjesë duke i dhënë përparësi Pjetrit. Ata thonë se Pjetri është shkëmbi mbi të cilin kisha u ndërtua. Ata këmbëngulnin se Pjetri zë një vend të veçantë rreth «lidhjes» dhe «zgjidhjes». Për ata Pjetri ishte kreu i kishës dhe autoriteti e tij kalon te njerëz të tjerë dhe se ai që aktualisht ka këtë pozitë (Papa i Romës) është njeriu për të cilin unë dhe ti kemi nevojë. Sidoqoftë, Bibla nuk përmend asnjë nga sugjerimet e mësipërme.

Siç përmenda më lart, emri «Pjetër» është i ardhur nga fjala greke *petros* që do të thotë «gur» apo «shkëmb». *Petros*, sidoqoftë, është fjala e zakonshme për «gur», si çdo lloj guri që ti ke parë dhe ke prekur. Fjala «gur» te Mateu 16:18 është përkthyer nga fjala greke *petra*, që i referohet një

masivi të ngurtë, siç është tarraca e gurit gëlqeror në të cilën Çesarea Filipi është ndërtuar³. Kur Jezusi tha: «Ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb Unë do të ndërtoj kishën Time», Ai po bënte lojë fjalësh: «Pjetër, ti je një shkëmb i vogël, por në këtë shkëmb masiv [e vërteta që sapo pranove], Unë do të ndërtoj Kishën Time».

Rreth autoritetit për të lidhurit dhe zgjidhurit, po i njëjti premtim j'u dha të gjithë apostujve dy kapituj më vonë (Mateu 18:18).

Mateu 16:13–19 na mëson se Pjetri ishte i rëndësishëm, por nuk na mëson se ai do të ishte kreu i parë i kishës në tokë. Kur bëjmë një studim të hollesishëm të tekstit, të historisë dhe të logjikës, theksi te Mateu 16 është te Jezu Krishti dhe jo te Pjetri ose te ndonjë njeri tjetër.

Fatkeqësisht tendenca për të nderuar njerëzit më shumë se sa e meritojnë nuk fillon apo mbaron me shembullin e Pjetrit. Disa këmbëngulin se ju keni nevojë për këtë njeri apo një tjetër-për t'ju mësuar e për t'ju ndihmuar që të çojë lutjet tuaja te Zoti, ose për t'u zhvilluar fizikisht dhe finaciarisht. Një fenomen i ditëve tona është kisha e përqëndruar rreth predikuesit. Çdo herë që shpresa dhe besimi yt është te një njeri i vetëm, do të vijë një ditë që ti do të zhgënjehesh, pavarësisht sa sa njeri i mirë është ai.

Personi për të cilin ti ke nevojë nuk është ndonjë qenie njerëzore, por është *Jezu Krishti*. Jezusi erdhi nga qielli dhe mori dobësitë e trupit (Filipianëve 2:5–8). Ai u «tundua në të gjithë gjërat ashtu si ne, por pa mëkatuar» (Hebrenjve 4:15). Jezusi i kupton dobësitë tona, Ai mund të na ndihmojë (Hebrenjve 2:18). Ai është në anën tonë, Ai është ndërmjetësi ynë (Timoteut i Parë 2:5).

Kur Pali ishte në burg, shkroi: «Asnjë s'më mbështeti mua, por të gjithë më braktisën; ... Por Zoti më qëndroi pranë, dhe më dha fuqi ...» (2 Timoteut 4:16, 17). Ai gjithashtu do të qëndroj pranë teje. Zoti ka premtuar: «Unë jam me ju gjithmonë, deri në mbarim të botës» (Mateu 28:20).

JU KENI NEVOJË PËR NJERËZ

Perëndia nuk e përfundoi planin e Tij për ty duke të dhënë vetëm një Person (Jezusin). Ai gjithashtu të dha *njerëz* të tjerë që besojnë te Jezusi në të njëjtën mënyrë si ti dhe që mund të të

ndimojnë në betejat e tua gjatë jetës.

Le të kthehemi te vargjet 18 dhe 19, këtë herë të shikojmë pjesën nga një pikëpamje tjetër: «Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time; dhe dyert e Ferrit nuk do ta mundin atë. Unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiellit; ...». Këto vargje na tregojnë për njerëzit që kanë një marrëdhënie të veçantë me Njeriun (Jezusin).

Jezusi tha: «Mbi këtë shkëmb do të ndërtoj *kishën Time*». Fjala «kishë» është përkthyer nga fjala greke *ekklesia*. Ekklesia është një fjalë e përbërë greke që do të thotë «të thirrurit nga jashtë».⁴ Pjesëtarët e kishës janë «të thirrurit nga jashtë», të cilët janë thirrur nga jashtë botës në një marrëdhënie të re me Jezusin. Te libri i Veprave, njerëzit ishin thirrur me anë të ungjillit (2 Thesalonikasve 2:14). Kur ata iu përgjigjën thirrjes duke besuar në Jezus dhe duke u pagëzuar (duke u zhytur në ujë), Perëndia ia shtoi ata kishës (Veprat 2:38, 41, 47). Kisha është trupi i njerëzve të shpëtuar me anë të gjakut të Krishtit (Veprat 20:28; Efesianëve 5:23, 25).

Kisha është e përbërë nga njerëzit *e veçantë* të Krishtit. Jezusi tha: «Mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj *kishën Time*». Fjala «kishë» është në njëjes, është vetëm një kishë (1 Korintasve 12:13; Efesianëve 1:22, 23; 4:4; Kolosianëve 3:15). Pra, është kisha *e Tij*, i përket Atij dhe vetëm Atij. Individualisht, anëtarët e kishës janë quajtur «kristianë» (Veprat 11:26; 26:28; 1 Pjetrit 4:16), një term që do të thotë «ata që *i përkasin* Krishtit». Kolektivisht, kisha është quajtur «kisha e Krishtit» apo «kishat e Krishtit» (Romakëve 16:16)⁵, që do të thotë «se kisha i përket Krishtit».

Ky grup i veçantë njerëzish që quhet «kisha» qëndron mbi një themel *të veçantë*. Jezusi tha: «Mbi këtë shkëmb do të ndërtoj kishën Time». Fjala «shkëmb» i referohet pranimit që Pjetri bëri: të vërtetën themeltare që Jezusi është «Krishti, Biri i Perëndisë që jeton». Pali shkroi: «Askush nuk mund të hedhë themel tjetër përveç atij që është hedhur, i cili është Jezu Krishti» (1 Korintasve 3:11). Jezusi është «shkëmbi [petra]» jonë (1 Korintasve 10:4). Të gjitha institucionet janë themeluar mbi ide dhe parime të mira apo edhe njerëz të mirë-disa herë këto janë ide, parime dhe njerëz të mirë dhe disa herë të tjera nuk janë. Asnjë institucion s'mund të jetë

më i mirë se themelet e vetë institucionit. Themeli i kishës është vetë Jezu Krishti!

Ky grup i veçantë me një themel të veçantë ka një tipar të veçantë: Është i *pashkatërrueshëm*. Jezusi deklaroi: «Mbi këtë shkëmb do të ndërtoj kishën Time; *dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë*» Fjala «Ferri» do të thotë «i paparë» dhe i referohet botës së paparë a të padukshme të të vdekurve pa trupa, ky është vendi ku shpirti pret gjykimin.⁶ «Porta» e kësaj bote është *vdekja* fizike. Asgjë s'mund ta mposhtë kishën, tha Jezusi, madje as vdekja!

Historia e mëvonshme provon se fjalët e Jezusit janë të vërteta. Satani e përdori vdekjen për të parandaluar *fillimet* e kishës-duke vrarë Jezusin. Sidoqoftë, vdekja e Jezusit shërbeu për shpëtimin tonë. Pasi kisha u themelua, Satani e përdori vdekjen për të parandaluar *vazhdimësinë* e kishës-duke vrarë anëtarët e kishës. Por gjaku i tyre ushqeu dhe ndihmoi përhapjen e kishën!

Në fakt, edhe nëse çdo anëtar i kishës do të vritej, prapëseprapë kjo nuk do ta shkatërronte kishën, sepse «*fara*» e mbretërisë është «fjala e Perëndisë» (Luka 8:11) dhe Fjala e Perëndisë nuk mund të shkatërrohet (1 Pjetrit 1:23–25). Përderisa Fjala ekziston, kur lexohet nga njerëz me zemra të ndershme, ajo mbillet në këto zemra. Kur fara jep frute, bindja vjen dhe njerëzit i shtohen kishës (Veprat 2:38, 41, 47)! Ashtu siç Danieli parashikoi përpara lindjes së Jezusit, Perëndia ka ndërtuar një mbretëri që «*asnjëherë* s'mund të shkatërrohet» (Danieli 2:44).

Më së fundi, ky grup i veçantë me një themel të veçantë dhe me një tipar të veçantë, ka një cilësi të veçantë. Ky grup është i *lavdishëm*. Ky grup është *Mbretëria* e Perëndisë.

Çdo term që përdoret për të përshkruar këtë institucion na bën që ta vlerësojmë edhe më shumë veçantinë dhe madhësinë e tij. Dy terma janë përdorur në tekstin tonë: «kisha» dhe «mbretëria». Në marrëdhëniet me botën ky grup i veçantë është quajtur kishë që do të thotë «të thirrur jashtë» botës nga Perëndia. Në marrëdhënie me Perëndinë ky grup është quajtur Mbretëri duke nënkuptuar ata njerëz që i nënshtrohen ligjit të Perëndisë, që marrin hirin e Tij dhe janë nën mbrojtjen e Tij!

Terma të tjerë janë përdorur në vende të tjerë. Në marrëdhënie me Jezusin, kisha është *trupi* i

Krishtit (Efesianëve 1:22, 23). Kjo shprehje përdoret për të treguar se këta njerëz janë në një marrëdhënie të ngushtë me Shpëtimtarin dhe jetët e tyre kontrollohen nga vullneti e Tij. Në marrëdhëniet e anëtarëve me njëri-tjetrin, kisha është *familja* e Perëndisë (1 Timoteut 3:15). Perëndia është Ati ynë, Jezusi është vëllai ynë më i madh dhe ne jemi vëllezër dhe motra në Krisht!

Kur konsiderojmë këto të vërteta të mëdha, ne arrijmë në këtë përfundim: Këta janë njerëz për të cilët secili nga ne ka nevojë!

Kur unë me familjen time udhëtojmë rreth botës, ne jemi të sigurtë se, kudo që të jemi, do të takojmë vëllezër dhe motra në Krisht. Ata mund të flasin një gjuhë të ndryshme nga jona, por ne kemi një lidhje që kapërcen vështirësitë e gjuhës: besimin tonë në Jezu Krishtin dhe besën që i kemi dhënë çështjes së Tij.

M'u kujtua një mbrëmje në Paris. Unë dhe familja ime arritëm në Paris të Mërkurën, në 1 Maj, 1973. Ne kishim marrë masat për të qëndruar në një ndërtesë misionarësh në katin e dytë të kishës në qendër të Parisit. Predikuesi francez, vëlla Pjeri, erdhi 30 minuta përpara fillimit të shërbesës së mesjavës, na ftoi brenda dhe na tregoi apartamentin ku do të qëndronim. Ne u bëmë gati menjëherë dhe zbritëm poshtë të takonim njerëzit që po vinin për shërbesën. 1 Maji është një festë e rëndësishme në Europë dhe shumë njerëz largohen për në qytete të tjerë, kështu vetëm pak njerëz erdhën atë ditë në kishë. Ne po përpiqeshim të komunikonim me francezët me ato pak fjalë që dinim dhe duke përdorur shumë shenja. Pas pak predikuesi e ftoi familjen time jashtë derës dhe, duke treguar poshtë rrugës, tha: «Ja, Harku e Triumfit». Në fillim ne menduam se ai po përpiquej të na tregonte çfarë duhet të vizitonim në ditët e ardhshme. Por më në fund e kuptuam se ai donte që ne të shkonim dhe ta vizitonim atë natë. Me vështirësi të madhe e bindëm se qëllimi ynë nuk ishte të vizitonim qytetin, por të nderonim me vëllezërit tanë dhe motrat tona.

Më në fund, të gjithë hymë brenda në një dhomë të vogël dhe u ulëm rreth një tavoline. Vëlla Pjeri filloi të këndojë disa këngë në frëngjisht. Ne do ta dallonim muzikën dhe do të këndonim në anglisht. Vëlla Kardinali tha një lutje në frëngjisht dhe pastaj ma la mua radhën të

bej një lutje në anglisht. Kur ai foli, ne mundëm të kuptonim disa nga fjalët e tij. Ai për një çast na përdori ne si shembull. Ne ishim me mijra kilometra larg nga shtëpia, në një vend ku flitej një gjuhë e panjohur për ne, por prapë ne ishim midis vëllezërve dhe motrave tona, në mes të familjes tonë.

Zakonisht, kur predikoj, pas një pagëzimi ne mbliidhemi në formë rrethi dhe lutemi. Unë gjithmonë u them kristianëve të rinj: «Ky rreth i vogël përfaqëson familjen tuaj të re që në të vërtetë rrethon globin! Kurdoherë që shkoni në ndonjë vend të botës, ju do të gjeni njerëz të tjerë me besim të njëjtë që do të të duan ty dhe do të kujdesen për ty»!

Ju keni nevojë për ta. Perëndia *e dinte* se ju do të kishit nevojë për ta. Kjo është arsyeja që Ai ju dha këtë grup të veçantë njëjërëzish të quajtur kishë.

Fatkeqësisht, kjo s'mund të ndodhë vetvetiu. Ju mund të jeni anëtar i një kisha dhe prapë mund të ndiheni njeriu më i vetmuar në botë. Dikush ka thënë se vetmia «është si një burg që mund të hapet vetëm nga brenda». Perëndia e krijoi kishën që të bekojë jetën tuaj, por ju duhet ta kuptoni se anëtarësia në kishë sjell përgjegjësi që duhen pranuar. Ju, si anëtar i kishës nuk tregoheni i përgjegjshëm nëse shkoni rrallë në kishë. Në të kundërt, ju duhet të zhvillonit marrëdhënie të ngushta me kishën! Ju duhet të bëheni pjesëtar në jetën dhe në punën e kishës. N.q.s. do ta bëni këtë, atëherë do të kuptoni se sa të mrekullueshme janë dhuratat e Perëndisë për ne!

Herë pas here, unë dëgjoj fjalë të trishtuara si: «Ne kemi ndërruar shtëpinë dhe po jetojmë në këtë qytet prej gjashtë muajsh, por akoma nuk kemi ndonjë shok»! Kur dëgjoj gjëra si këto, mendoj: «Këta njerëz e kanë një nevojë dhe kjo është kisha e Perëndisë! N.q.s. familja ime do të zhvendosej në atë zonë ne do të kishim shumë shpejt një grup njerëzish që do të na mbështesnin». Unë shpesh dëgjoj anëtarët e kishës që thonë: «Unë nuk e di se si mund të jetoja pa kishën» apo: «Unë nuk e di si ia bëjnë njerëzit që nuk janë anëtarë të një kisha»!

Mos më keqkuptoni. Unë nuk po them se kisha është vetëm një grup mbështetës shpirtëror. Ajo u krijua nga Perëndia si «shtylla dhe mbështetja e së vërtetës» (1 Timoteut 3:15), që të bëjë

të njohur «diturinë e gjithanshme të Perëndisë» (Efesianëve 3:10). Në plotësimin e kësaj detyre hyjnore, kisha shërben si një vend strehimi për të gjithë ata që përballen me furtunat e jetës.

Por unë *nuk* po them se ndihma që kisha jep, duhet të jetë e njëanshme. Disa e shikojnë kishën si një mjet përfitimesh materiale. Këta njerëz mendojnë: «Çdo njeri ekziston për të përmbushur nevojat e mia». Kisha është një grup mbështetës reciprok, ne duhet të kujdesemi për njëri-tjetrin.

Mateu 16:13–19 deklaroi se kisha përbëhet nga njerëz për të cilët ne të gjithë kemi nevojë!

KONKLuzion

Kur e ndërtoi Jezusi kishën/mbretërinë e Tij, ashtu siç u premtua te Mateu 16? Plotësimi e premtimit të Tij të madh gjendet te Veprat e Apostujve 2.

Në ditën e parë të Rrëshajëve pas vdekjes, varrimit dhe ringjalljes së Jezusit, Pjetri u ngrit dhe predikoi për *Njeriun* për të cilin të gjithë kanë nevojë:

«Ta dijë, pra, me siguri, gjithë shtëpia e Izraelit se atë Jezus që ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot e Krisht». Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pikëlluan në zemër dhe pyetën Pjetrin dhe apostujt: «Vëllezër, ç' duhet të bëjmë»? Dhe Pjetri u tha atyre: «Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë» (Veprat 2:36–38).

Pjetri donte të thoshte se kur ju pendoheni dhe pagëzoheni, *e kaluara* do të harrohet. Ju do të merrni faljen për mëkatet e së kaluarës. Gjithashtu ju do të keni ndihmë në të *ardhmen*. Pikërisht për këtë juve do t'ju jepet nga Perëndia Shpirti i Shenjtë i cili do t'ju ndihmojë që të jetoni në mënyrë të denjë jetën kristiane! E gjithë kjo është një mënyrë tjetër e të thënit: «Kur pagëzoheni, ju do të hyni në një marrëdhënie të tillë me Jezusin që do të bëjë të mundur shpëtimin tuaj». Pali e shpreh këtë të vërtetë në këtë mënyrë: «Sepse të gjithë ju jeni bij të Perëndisë me anë të besimit të Jezu Krishti. Sepse të gjithë ju që jeni *pagëzuar në Krishtin*, Krishtin keni veshur» (Galatasve 3:26, 27)!

Veprat 2:41 thotë: «Kështu, ata që e morën fjalën e tij, u pagëzuan dhe atë ditë tre mijë veta ju shtuan kishës». Vargu 47 thotë: «Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin pagëzuar». Shumë dorëshkrime të vjetra kanë këto fjalë: «Dhe Zoti e rriste kishën *çdo ditë*». Kur ata pagëzoheshin, jo vetëm që pagëzoheshin në Jezusin, por gjithashtu ata pagëzoheshin në trupin e Tij, kishën (1 Korintasve 12:13; Efesianëve 1:22, 23). Për marrëdhënien e tyre me atë trup, Veprat 2:42, 44 pohon: «Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimin të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje ... Dhe të gjithë ata që besonin, rrinin bashkë dhe çdo gjë e kishin të përbashkët». Ata *ndanin* atë çfarë kishin me njëri-tjetrin. Kështu, këta kristianë të rinj kishin ndihmën e *njerëzve* për të cilët kishin nevojë.

Ti ke nevojë për një Njeri: Jezu Krishtin. Ti ke nevojë për njerëz: Kishën e Perëndisë. N.q.s. ti nuk je pagëzuar në Krishtin dhe në trupin e Tij, unë i lutem Perëndisë që ti të pagëzohesh (zhytesh në ujë) menjëherë për të përmbushur këto nevoja të mëdha në jetën tënde!

SHËNIME

¹ «Rreth» apo «grup mbështetës» janë fraza të reja që përdoren kur flitet për marrëdhënie të dobishme midis njerëzve.

² Në kapitullin 26.

³ Fjalët *petros* dhe *petra* ndryshojnë në mënyrë të dallueshme në shqiptim, gjini dhe në në kuptim. Ka grupe fetare sot (si p.sh. kisha Katolike) që pretendojnë se Pjetri ka një autoritet të veçantë, madje edhe sot, sipas pretendimeve të tyre, nëpërmjet ndekësve të tij (Papa i Romës) në marrëdhënien e kristianëve me Jezusin. Pasazhi që ata përdorin për të mbështetur këtë është Mateu 16:18. Ata madje pretendojnë se për të arritur te Jezusi kristianët kanë nevojë për «dorën e një nëne» ose Marien, nënën e Jezusit. Megjithatë Pjetri dhe Maria janë përshkruar në Bibël si dy nga ndjekësit më të afërt të Jezusit, Bibla e bën të qartë se kristianët mund të kenë një marrëdhënie direkte me Jezusin, pa nevojën e ndërmjetësve.

⁴ *Ekklesia* vjen nga fjala *ek* (jashtë nga) dhe *kaleo* (të thërrasësh).

⁵ Termi «kishë» mund të përdoret në kuptimin universal për t'u referuar të gjithë njerëzve në botë që janë thirrur për të patur një marrëdhënie të re me Jezusin. Termi është në njëjës kur përdoret në këtë kuptim (Mateu 16:18). Fjala «kishë» është përdorur gjithashtu në kuptimin e bashkësisë për t'u referuar njerëzve të një vendi që ishin thirrur për t'ju bashkuar trupit të Zotit. Kur përdoret në këtë kuptim shumësi mund të përdoret, si te Romakëve 16:16 ... Natyrisht, kisha është përmendur me emra të tjerë në Testamentin e Ri, si «kisha e Perëndisë» (Veprat 20:28). Shumica e termave të tjerë janë të njëjtë me termin «kisha e Krishtit».

⁶ Luka 16:19–31; 23:43; Veprat 2:31; Gjoni 20:17.

Autor: David Roper

Marrë nga seria: "Tako Zotin"

© 2001, 2003 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara